MAGAZIN de Anul Nou

ÎNTÎLNIRE CU ANUL 1972!...

[Fantezie... realistă]

Ne-am întîlnit la un pahar de vin și la o oră de roman polițist: miezul nopții. Printre sarmale, confetti și dansatori, el, 1972, m-a luat la braț și ducîndu-mă într-un colț, în care ne puteam oarecum vedea prin ceața de fum, m-a întrebat:

— Ce-i cu tine? De ce ești așa trist și pe gînduri?

— Nu sînt trist. Sînt nostalgic. Mă gîndeam la anul care a trecut, la 1971.

— A fost un an bun sau te-a dezamăgit?

— Pentru mulți, foarte bun. Tenismenii, boberii, fotbaliștii l-au iubit nespus.

— Dar tu?

— Și eu, ca fost atlet, desigur. Cu noi, anul 1971 a fost destul de darnic. În special cu săritorii (Corbu, Cornelia, Csaba) și discobolii — cvartetul fetelor.

— E-adevărat, sînt ani darnici și rodnici și alții săraci și ghinioniști.

— Nu, nu-i adevărat. De fapt voi sînteți nu așa cum vă dorim, ci așa cum vă facem. Desigur, meteorologic, încă nu știm să vă stăpînim. Dar încet, încet vom îmblînzi și furtunile, vom preîntîmpina și cutremurele, vom stăpîni și adîncurile. Spune-mi, ai gînduri bune?

— Da, din cele mai bune.

— Ai să fii măcar tot atît de bun ca 1971?

— El cum a fost?

— Rău n-a fost. Finaliști în Cupa Davis și la un pas de o mare victorie. Năstase al doilea jucător în premiul F.I.L.T. și campionul campionilor la turneul din Paris.

— Chiar așa?

— Da. De ce te miră? Apoi caiacîștii, campioni mondiali la Belgrad, fetele campioane europene la Copenhaga... două medalii de argint la C.M. de lupte.

— Altceva?

— Titlu european la tir, campioni europeni de juniori la popice. Victorie de mare prestigiu la bob.

— Cu Panțuru?

— Da, cu Panțuru. Vezi că știi. Echipajul lui a devenit campion european.

— Dar Gruia ce-a mai făcut? Auzeam vorbind pe ceilalți ani, despre el.

— A, Gruia? A stabilit un record!

— A trecut la atletism?

— Nu, un record personal și handbalistic.

— Ce fel de record?

— O sută de meciuri în echipa României și 500 de goluri date.

— Păi, Pele...

— Știu, 1 000. Dar, e altceva.

— De ce altceva?

— Fiindcă e Pele, fiindcă e fotbal și fiindcă e rodul unei cariere de ani de zile

— Apropo, echipa voastră de fotbal cum a dus-o în anul care a trecut? Să știi, s-a comentat mult în 1970 comportarea ei în Mexic.

— Da, ai dreptate. Și în acest an a reușit o performanță demnă de felicitat.

— A învins echipa Braziliei?

— Nu, asta nu. Nu, încă. Dar s-a calificat în dauna Cehoslovaciei și Țării Galilor, în campionatul Europei. Dar, de ce ai luat o figură atît de solemnă? Ce gînduri ai?

— Gînduri pe care sigur le ai și tu. Nu este anul tău, nu ești tu 1972, anul olimpic?

— Sigur că sînt. Și mă simt mîndru pentru asta. Nu toți anii se bucură de această cinste!...

— Dar nu numai Sapporo și Münchenul vor fi gloria ta!

— La ce te referi?

— La alte multe și mari competiții. La mondialele de schi și hochei, la noua formulă de desfășurare a Cupei Davis, la europenele de sală la atletism...

— Atît?

— Nu, și la multe alte lucruri. La noile cărți din editura „Stadion", la aniversările sporturilor de iarnă.

— Ce aniversări?

— 80 de ani de schi în România și 100 de ani de patinaj.

— Bravo. Mă bucur pentru voi și... pentru mine.

— Îmi place că ești un an cu elan și optimism.

— Sigur că sînt. Numai că aceasta nu-i de-ajuns. Mai ales în sportul de performanță.

— Știu. Fără muncă, fără devotament, fără sacrificii...

— Da, așa este. Nimic nu vine de la sine, peste noapte. Nimic nu pică din cer.

— Uneori nici zăpada. Chiar o așteptăm. Iarna fără zăpadă, e ca un an competițional fără victorii.

— Să sperăm că le veți avea din plin pe amîndouă.

— Să sperăm. La revedere, noule an!

— La revedere, prieteni dragi!

— Cu bine, 1972! Să ne revedem la J.O. și în celelalte mari întreceri internaționale. Să ne fii prieten și suporter.

— Vă promit. Dar să fiți buni, ca să fiu mîndru de voi...

— Îți promitem, noule an. Îți promitem!...

Virgil LUDU

ACESTA E JOCUL MEU...

A fi tu însuți.

A fi zgîrcit la vorbă și a nu fi altfel — dacă acesta ți-e jocul și acesta ți-e norocul.

A nu face pe nebunul — dacă nu știi să faci pe nebunul.

A nu dansa după cum ți se cîntă — dacă ceea ce ți se cîntă nu ți se potrivește.

A ști ce ți se potrivește și ce nu.

A te simți bine în pielea ta, în jocul tău — și a nu dori de loc să intri în pielea altora, în jocul altora.

A nu fi demagog cu sentimente pe care nu le-ai încercat, cu gînduri pe care nu le-ai trăit — și a nu rosti, deci, vorbe care nu-ți aparțin.

A nu te mărturisi — dacă nu-ți vine să mărturisești „ce ai simțit", „ce ai gîndit" sau „ce ai spus atunci?"

A rezista tuturor chemărilor „de a face frumos", tuturor provocărilor „de a face literatură" cînd știi prea bine ce ți-e propriu și ce nu...

A ști să spui la timp și serios: „nu m-am descurajat"..., „aici mi-am descărcat nervii", „acesta e jocul meu"...

A rîde cînd îți vine să rîzi, a tăcea cînd e de tăcut, a disprețui ceea ce e de disprețuit, a lăuda ceea ce e de lăudat, dar nu mai mult, a nu lingui, a nu te auto-lingui.

A nu-ți fi teamă că în ochii multora poți apare prea timid, prea modest, ipocrit, fraier sau fără haz... (oh, hazul pentru care acum, la sfîrșit de an, se face „moarte de om"...)

A nu-ți fi teamă că mîine vei fi vorbit, comentat, răsucit, a trăi drept, demn, fără a te lăsa terorizat de grosolănii și prostii — fiindcă știi că nu le poți răspunde.

A nu ști să legi dialog cu grosolănia — spre binele tău.

A lăsa proștii fără replică — fiindcă ei pier, ca și păsările, pre limba lor.

A fi, în toate, tu însuți și a nu regreta că „acesta e jocul tău", și nu altul...

În ultima duminică a anului, stînd în studio și uitîndu-se la el însuși, Ilie Năstase a făcut cel mai frumos meci al vieții sale de om, îndrăznind a fi ceea ce este... Alături de comentariile lui Țiriac, „noncomentariile" lui Năstase mi se par cele mai consistente evenimente ale telesportului lui Țopescu din pîinea căruia mîncăm cu toții prea mult și prea bine, de la tinerețe pînă la bătrînețe, ca să nu-i închinăm un pahar.

BELPHEGOR

20 DE POANTE... BOANTE

● Unii scriu numai despre eșecuri. Există vulturi care se hrănesc numai cu leșuri.

● **Oricît de periculos ar fi jucătorul care produce emoții în careul advers, parcă mai periculos este cel care produce emoții în propriul careu.**

● Ocaziile ratate sînt datorii care se plătesc la sfîrșitul campionatului.

● **La rădăcina barei cresc golurile.**

● Dacă vedeta echipei îți pasează, și tu marchezi de la 40 de metri, se va spune că ai primit o pasă decisivă.

● **Pescuitul sportiv este o întrecere între om și pește.**

● Paralelele sînt două drepte care se întîlnesc... în sport.

● **Sigur că un vulpoi al gazonului este urmărit de vînătorii de picioare.**

● Dacă sîntem de acord cu noțiunea de „scor confortabil", atunci e bine s-o aducem la zi: confort I, confort II, confort III...

● **Oricîte șuturi ar șterge bara pe dinafară — șterse rămîn. Numai cele care se preling pe dinăuntru, rămîn de... neșters.**

● Publicul este sentimental: admiră pe cei tari, dar ține cu cei slabi.

● **Eusebio acuză fotbalul defensiv. Este firesc ca hoțului să nu-i placă seiful bine păzit.**

● Englezii joacă mingea. Brazilienii se joacă cu ea.

● **Un record nu este decît o poartă care se deschide spre altă poartă.**

● Se aude că apare o nouă revistă de sport, în care Fănuș Neagu, Ion Băieșu și Teodor Mazilu vor scrie cronica literară.

● **Un cuvînt despre rezerve: dacă sînt elemente tinere și talentate, merită să fie promovate fără... rezerve!**

● Tușa este o linie aparent inofensivă, pe care nimănui nu-i place să stea.

● **Ștacheta este o stinghie care se ridică ușor, dar se trece greu.**

● Îngîmfarea este un fel de alcool, care te face să-i vezi pe ceilalți mai mici și pe tine... dublu.

CE AȚI FACE DACĂ AȚI FI...?

Ancheta cu tema de mai sus am întreprins-o fulger, fără însă a accepta răspunsuri... trăznite din partea celor intervievați pe stradă. Iată acum răspunsurile primite.

— Dacă aș fi eu Bazil Marian, l-aș trece pe Răducanu la înaintare.

— De ce?

— Poate așa l-aș vedea și în poartă.

— Dacă aș fi arbitru, aș accepta să conduc numai meciuri pe terenuri neutre.

— De ce?

— Ca să nu mai fiu acuzat de nimeni că țin cu echipa gazdă.

— Dacă aș fi administratorul patinoarului artificial „23 August" din Capitală, aș așeza lîngă ceasul electronic și o clepsidră.

— De ce?

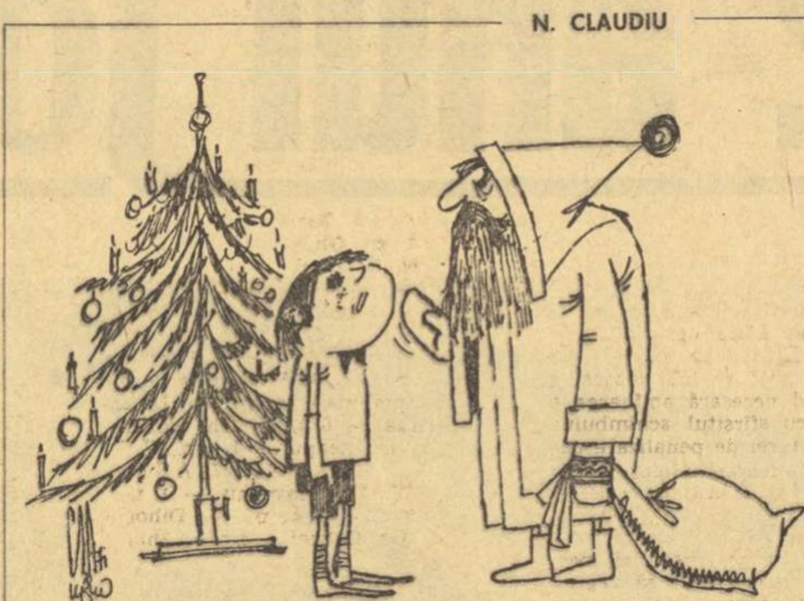
— Clepsidra nu se defectează niciodată.

S. NOVAC

— Trebuie să mă antrenez; doar mă duc în țara lui Năstase și Țiriac!

N. CLAUDIU

— Și dacă te mai prind că rîzi de Petrolul, la anu' te trimit la ăia de la Steaua, cu care ține maică-ta, să-ți dea daruri!!!

Răvașe

În 100 de meciuri internaționale, handbalistul Gheorghe Gruia a înscris 500 de goluri.

Doi feciori nespus îmi plac
Și îi scot în relief
Unu-i Gruia lui Novac
Altu-i Gruia lui... Nedef!

Lui Răducanu, pentru ieșirile sale aventuroase din careu.

Rică e (cum spun
Spectatorii-n plen),
De inspector bun:
Pleacă pe... teren.

Lui Csaba Dosa (medalie de argint la Campionatele europene).

La concursuri, nu degeaba
Scrie foarte des gazeta,
Cum că tremură de Csaba
Adversarii, nu ștacheta.

Fotbaliștilor de la Steaua, care și-au dezamăgit suporterii în turul campionatului.

Pe micile ecrane
E „Steaua fără nume".
Voi vreți pe stadioane
Și Steaua fără... lume?

Unui sportiv, căruia amicii îi sărbătoresc prea des succesele.

Am zîmbit, văzînd cum trupa
Îți turna-n local nectarul.
Federația cu cupa
Și amicii cu... paharul.

Lui Ludovic Sătmăreanu.

E fundaș, dar dovedește,
Prin aportul lui fecund,
Că-ntre fotbaliști firește,
Nu-i pe linia de fund.

Unui țintaș.

Pîn-o nimeri decarul,
Își serbează... centenarul!

Spectatorilor din Ploiești.

Cînd echipa pierde 'ntr-una
Cum suportă-i întrebăm?
Ei răspund: sîntem suporteri,
Trebuie să... suportăm!

Fotbaliștilor de la Sport Club Bacău, clasați pe locul al doilea, după U.T.A.

Vrînd ca U.T.A. să priceapă,
Ei, etapă de etapă,
Ca-n tramvai pun întrebarea:
— Coborîți la... următoarea?

Vioricăi Viscopoleanu.

La lungime dorim, iată,
Doar norocul să te... bată.

Rapidul a cedat și în retur echipei Tottenham.

Rapidule, bîrfesc gărarii
În glume căutînd balsam,
Că te ținură insularii
Și la revanșă TOT ÎN HAM!

Lui Carol Corbu, campion la triplu salt.

Merita titlul înalt
Și a dovedit-o-n fapte!
O fi ăsta triplu salt,
Însă el sare cît șapte!

Corneliei Popescu.

Mă silesc, măcar în rime,
Să te-ntrec în înălțime!

Lui Ilie Năstase și Ion Țiriac.

Din cei care compun dubleta,
Nici unul nu-i cosmonaut
Și, totuși, ambii au făcut
Ocolul lumii cu... racheta.

Lui Victor Ciocâltea, din nou campion național la șah.

O zicală vrea să zică,
Că prea multă minte strică.
Dar la tine, mintea-n plus,
Văd că titlul ți-a adus.

Tot lui Victor Ciocâltea.

Titlul foarte mult dorit,
Și acum l-ai cîștigat,
Căci mutînd tu izbutit
A rămas el... nemutat.

Unui rugbyst.

Știam cu toți că în echipă,
S-a hotărît să joci aripă,
Dar ești cu antrenoru-n certuri
Pentru că tragi tot la... „trei sferturi"!

Unui șahist care intră mereu în criză de timp.

Cînd are masă-ndestulată
Și pe deasupra trei clondire,
Nu depășește niciodată,
Ca-n meciuri, timpul de gîndire!

Cele trei „mari" reprezentante ale Capitalei, Steaua, Dinamo și Rapid, s-au clasat în urma a 5 echipe provinciale.

Senatoarele de drept
Ieri, în ierarhia noastră
Spun acuma cu respect:
— Vă rog, după dumneavoastră!

Lui Dobrin, cel mai bun fotbalist al anului, regele fentei.

Pentru ce e urmărit
Și păzit pe tot gazonul?
— Pentru că e bănuit
Că ar fi „ascuns" balonul!

REVELION FOTBALISTIC

● REVELION — Unica situație în care gazdele ar fi dispuse să evolueze în deplasare.

● ȚUICA CU MĂSLINE — Încălzirea.

● CU FURCULIȚA RADULE, NU CU MÎNA — Henț involuntar.

● SCOBITOARE — Vîrf de atac.

● SOSIREA CURCANULUI — Joc aglomerat la centru.

● GAZDA — Arbitru de... tușă.

● AM MAI LUAT O BUCATĂ — Atac concretizat.

● A VENIT ȘI IONESCU CU TOATĂ FAMILIA — Intrare periculoasă.

● GROZAVE SARMALELE ASTEA — Joc de tatonare.

● DA, PĂCAT ÎNSĂ CĂ S-AU TERMINAT — Șut în bară.

● 1 IANUARIE — Repriza a doua.

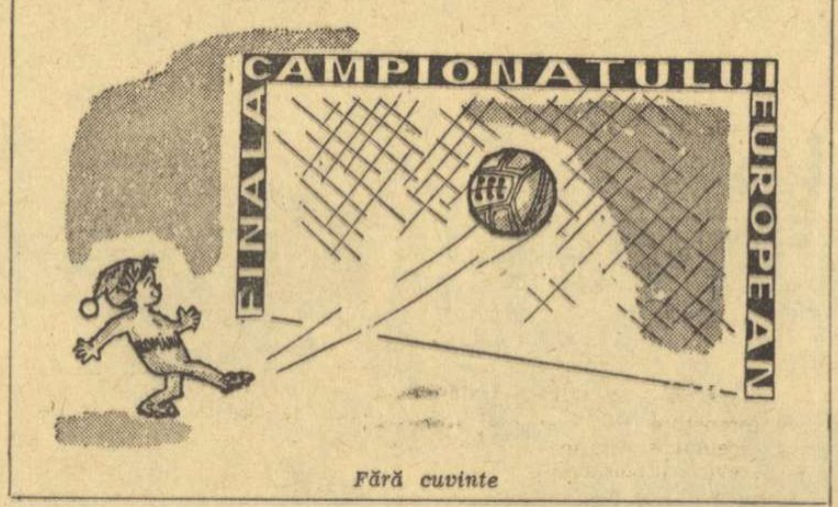
● PLECAREA MUSAFIRILOR — Echipa oaspeților părăsește terenul după ce a marcat un gol de... zile mari.

● DIN NOU GAZDA — Fundaș... măturător.

RECOMANDĂRI DE SPECTACOLE

U.T.A.: **„Marele premiu"**
S. C. BACĂU: **„Așteptarea"**
RAPID: **„D-ale carnavalului"**
UNIVERSITATEA CRAIOVA: **„Comedie cu olteni"**
POLITEHNICA IAȘI: **„Hello, Dolly!"**
FARUL: **„Arca lui Noe"**
CRIȘUL: **„Vinovatul e în casă"**
C.F.R. CLUJ: **„Waterloo"**

Marin PAUL

Fără cuvinte

Al. CLENCIU

DIALOG ÎNTRE CODAȘI

— Ne vine și nouă rîndul?
— Dacă mai rămîne de la cei din față!...

Fred GHENADESCU

— Își face rezerve de „steluțe"?!!
— Asta trebuie să fie arbitru de fotbal.

POȘTA LUI MOȘ GERILĂ

ANGELA POPESCU, Tecuci. *Greșiți. Jocul de șah nu este de origine scoțiană. Asta cu toate că — după spusele dumneavoastră — se joacă pe o tablă ecosez.*

N. ȘTIUTORUL, Iași. *Ce cunoștințe trebuie să aibă un arbitru de fotbal? După unii, în primul rînd, îi sînt necesare cîteva cunoștințe la Colegiul de arbitri, pentru a fi delegat cît mai des.*

I. ILIE, Cîmpeni. *Într-adevăr, coșurile la jocul de baschet sînt găurite și sus și jos. Dar vina n-o poartă administrația sălii respective, ci regulamentul în vigoare.*

CECILIA STAN, Sinaia: *Este adevărat că se practică tot mai des „mini-fotbal" feminin. Dar n-am auzit încă dacă a apărut și „maxi"!*

POET AMATOR, Brașov: *Sînt mulți jucători de baschet care aruncă bine la coș. Dar nu știu care a fost redactor la vreo revistă literară!*

MARIANA NASTASE, București: *„Soțul meu se numește tot Ilie Năstase dar deși îl bat zilnic la cap, de zece ani, el nu a reușit să devină campion. E acesta un motiv să divorțez?" Nici gînd. Dacă a rezistat soțul dv. timp de zece ani cicălelilor zilnice, să știți că este un adevărat campion. Deci, nu divorțați!*

NAPOLEON POPESCU București: *După relatarea dv., a fost gol în minutul 16. Păcat că e vorba de fotbal, și nu de autobuzul 74, care nu e gol la nici o oră.*

STRIGĂTURI

Foaie velde de alin, vlem să fim toți ca Doblin!
(Un grup de copii de la grădinița nr. 10)

Cel mai bun portar din lume, Răducanu i se spune!
(Formația de strigători a microbiștilor din Giulești)

Haide, joacă mai cu foc și mai saltă tu din loc!
(Simpatizanții echipei C.F.R. Cluj)

Foaie verde de pelin, în '72 succes deplin!
(Iubitorii de fotbal către Națională)

A. DRAGOȘ

— Noroc!

CORESPONDENȚĂ DE SEZON

Stimate nea Antrenorule,

Cu prilejul Anului Nou, vă trimit aceste rînduri, atît ca „La mulți ani", cît și ca unele chestiuni foarte importante, pe care vreau să le discutăm acum, cît activitatea e întreruptă, ca să știu dacă după vacanța de iarnă mă mai întorc sau nu la echipa ce cu onoare antrenați. Să știți că nu mi-e ușor să atac problemele care urmează, de aceea stau de 90 de minute pe gînduri, căutîndu-mi cuvintele cu pixul în gură, de mi-am umplut măseaua de minte cu pastă care nu se ia. Pînă la urmă, m-am gîndit că lucrul cel mai bun este să pun problemele pe puncte, adică s-o luăm alfabetic, de la 1 la 3.

Începem cu punctul unu: să știți că a început să mă plictisească și să mă enerveze că-mi tot spuneți să-mi termin îndelungatele mele studii, întrerupte în clasa a IX-a, din cauza încorporării. Oricine se uită mai atent, vede că nu mai am cap de învățătură, că de fapt nici nu am nevoie: cu ce știu, mă descurc destul de bine. Le văd și la geografie, că știu pe dinafară de unde mi-am adus fiecare fîș și fiecare sticlă cu gin; le văd și la limbi străine, că pronunț foarte bine și Pol Mol și Grunding și Ceau Bambina... E drept că la discuția aceea, despre Arhimede, m-ați prins în ofsaid, că nu știam cine-i acest grec. Abia a doua zi mi-am adus aminte că-i fundaș la un club din Salonic. Dar asta n-are nici o importanță, fiindcă n-am jucat niciodată pe partea lui. Așa că trecem la...

Punctul doi. Nu admit să mă mai cicăliți în chestiunea învățării unei meserii, care — cică — să-mi asigure viitorul; ce am nevoie să-mi asigur viitorul, cînd eu mă descurc destul de bine cu prezentul? Și pe urmă, de leafă nici n-am nevoie, pentru că am săptămînal de la babacul doi poli, ceea ce mi-ajunge. Vorba aia: pămîntul cît e el de mare, și se învîrtește cu cei doi poli. De ce nu m-aș învîrti și eu la aceeași sumă? Mai ales că consumația, întotdeauna mi-o „plătește" suporterii. Și să-i vezi, săracii, ce frumos se poartă. După ce golesc un pahar, îl ridic și strig: gooool!!... Și ei imediat mi-l umplu. Cu toate că eu, lor, nu le-am dat ocazia să strige: „goool", cam de vreo șase etape, deși de meserie sînt înaintaș central, dar chestia cu meseria am discutat-o, așa că trecem la...

Punctul trei, adică problema cu băutura, de la care mi s-a tras și ultima scoatere din lot. M-ați făcut să vă promit că nu mai calc pragul restaurantului și ați văzut prea bine că mi-am ținut promisiunea: ultima oară nu i-am mai călcat pragul. Am intrat direct prin vitrină. Dar asta s-a întîmplat pentru că eram asupra unui pahar cu vin băut ACASĂ, pahar care mi-a provocat un dezechilibru sufletesc al picioarelor, ceea ce m-a împins în vitrina unde am și rămas cîteva minute printre fripturi și alte specialități ale casei. Dar asta n-a avut nici o urmare, negăsindu-se prin apropiere nici un control economic, care să mă găsească fără prețul afișat. Am plătit vitrina și nimeni n-a mai spus nimic, afară de dv., care pentru o vitrină de 3 pe 2, ați făcut un tărăboi 6 pe 9!

Prin urmare, dacă nu-mi promiteți că de la anul mă lăsați în pace în toate problemele de mai sus, atunci, fără supărare, în retur mă mut la altă echipă, din alt oraș, unde sînt oameni mai înțelegători și vitrine mai rezistente. În așteptarea răspunsului dv. vă spun încă o dată „la mulți ani" și vedeți să nu mă pierdeți, că înaintaș ca mine nu mai găsiți în toate bodegile din județ.

Al dv. fost (sau viitor)

FANE II
(p. conf. **Fred FIREA**)

DIN JURNALUL UNUI FOTBALIST

de **Mikola BILKUN**

LUNI. Echipa noastră a studiat teoria baletului indian. Apoi am jucat popice. Acum am rămas singur. Antrenorul șef s-a dus cu băieții pînă la bază să aducă șeile. E un slab fotbalist acela care nu știe să călărească...

MARȚI. De dimineață am făcut exerciții de călărie. Petro a căzut și și-a scrintit piciorul. Cred că nu va putea multă vreme apare în formație. După călărie, am jucat biliard. Eu joc bine și antrenorul e mulțumit de mine. El a spus: „înainte de a juca fotbal, trebuie să devii un jucător de elită de biliard. Biliardul dezvoltă precizia vederii și-n afară de asta obișnuiește ochiul cu culoarea verde, care seamănă foarte mult cu gazonul".

MIERCURI. Am audiat lecții despre mumiile egiptene. După masă a venit instructorul de sambo. A citit cursul introductiv teoretic. Antrenorul zice că fotbalistul trebuie să cunoască neapărat sambo. Sînt echipe care joacă atît de brutal încît necunoscînd sambo, mai bine să nu ieși pe teren. Seara, am jucat popa prostul. Eu am cîștigat de șaptesprezece ori.

JOI. Am luat parte la tir. Trag la țintă destul de bine, dar antrenorul mi-a spus că dacă vreau să devin un adevărat centru înaintaș, trebuie să exersez ziua și noaptea la tir. „Dacă nimerești ținta — nimerești și poarta" îi place antrenorului să spună mereu. Seara, am analizat atitudinea lui Valeriu Golovatiuk. El susținea o demagogie: „Pentru a ști să joci fotbal, trebuie să joci fotbal". I s-a dat un ultim avertisment: dacă nu va înceta să subaprecieze pregătirea generală sportivă, va fi eliminat din echipă.

VINERI. Am studiat teoria cîntului la flaut. De ce este necesar fotbalistului să cunoască flautul? Astfel poate judeca numai omul cu vederi limitate. Antrenorul ne-a explicat că însușind teoria cîntului la flaut vom fi în stare să sesizăm cele mai fine nuanțe ale fluierului arbitrului, deoarece între fluierul arbitrului și flaut există foarte multă asemănare... Nuanțele fluierului arbitrului ne vor permite să cunoaștem buna sau proasta dispoziție a arbitrului și acest lucru este de mare importanță. După prînz, a venit antrenorul de box și, trei ore și jumătate, am boxat. E un slab fotbalist acel ce nu știe boxul. Sînt cazuri cînd pe teren nu te poți descurca fără cunoștințele boxului! Afară de asta, antrenorului îi place să repete: „Dacă știi să lovești cu mîna, știi să lovești și cu piciorul". Eu mă descurc binișor, dar Tolik s-a ales cu ochii umflați și o săptămînă nu va mai fi în formă.

Seara, numai ce am început să jucăm popa prostul, a intrat antrenorul și ne-a mustrat: „Voi nu sînteți din divizia B ca să jucați popa prostul, sînteți din divizia A, trebuie să jucați neapărat pocker.

SÎMBĂTĂ. Am jucat polo pe apă. Aproape ca fotbalul. Porți, portari, mingi. Am început să atacăm vertiginos și am fi cîștigat dacă portarul n-ar fi dispărut. S-a constatat că acesta, neștiind să înoate, de rușine s-a înecat. A fost scos la mal și de-abia readus în simțire.

După cină am citit programul de antrenament pe săptămîna viitoare. În afară de sărituri de pe trambulină în apă, vom face exerciții de sărituri și cu parașute, iar la sfîrșitul săptămînii chiar din avion.

DUMINICĂ. Am vizionat la televizor pe fotbaliștii brazilieni. Ah, ce jucători extraordinari! Oare este posibil să înveți să joci astfel fotbal? Antrenorul spune că se poate.

După ce am admirat pe brazilieni, antrenorul a hotărît să introducă în programul nostru jocul de șah. Trei ore pe zi. Slab este acel fotbalist care nu face parte cel puțin din categoria a II-a a jucătorilor de șah.

Traducere din limba rusă de **I. BABIN**
(Din revista „Literaturnaia gazeta")

Texte de: **Barbu Alexandru, J. Berariu, N. Brașoveanu, I. Ghinescu, Titi Gheorghiu — Vaslui, V. Hîlmu, Al. Lăpușneanu, D. C. Mazilu, Giuseppe Navara, D. Negrea, V. D. Popa, V. Rădulescu și I. Sainer — Ploiești.**